

Utemeljeno Evanđeosko teološko društvo u Hrvatskoj

Na poticaj evanđeoskoga teološkog časopisa *Kairos* 22. rujna 2018. utemeljeno je, kao udruga građana, u Osijeku *Evanđeosko teološko društvo* (ETD). Naziv je društva na engleskom jeziku *Evangelical Theological Association of Croatia* (ETAC). Društvo je kao udruga građana upisano 28. studenoga 2018. u Registar udruga Republike Hrvatske. Predsjednik društva je Stanko Jambrek s Biblijskog instituta u Zagrebu, a dopredsjednik Gregory Scott Thellman s Visokoga evanđeoskog teološkog učilišta u Osijeku. Sjedište je u prostorijama Biblijskog instituta u Zagrebu, Kušlanova 21.

Društvo djeluje sa svrhom istraživanja i primjene biblijskoga evanđeoskog nauka te okuplja evanđeoske teologe i teologinje u Hrvatskoj i susjednim zemljama. Ciljevi društva uključuju: bolje poznavanje i slavljanje trojedinoga Boga: Oca, Sina Isusa Krista i Duha Svetoga; promicanje Evanđelja, Riječi Božje i evanđeoskog kršćanstva; poticanje duhovne i kulturne izgradnje na temelju Riječi Božje; istraživanje Božjeg djelovanja i utjecaja njegove Riječi tijekom povijesti i u suvremeno vrijeme; poticanje na dijalog Crkve i društva; poticanje teološkog dijaloga i istraživanja unutar teoloških disciplina i interdisciplinarno.

Područja djelovanja Evanđeoskoga teološkog društva su duhovnost, kultura i umjetnost, ljudska prava, međunarodna suradnja te obrazovanje, znanost i istraživanje. Ostvarivanje ciljeva očitovat će se, među ostalim, i organiziranjem seminara, predavanja, radionica, okruglih stolova, tribina, susreta, objavljivanjem publikacija, suradnjom s drugim teološkim udrugama, društvima, skupinama i pojedincima na nacionalnoj, europskoj te međunarodnoj razini.

Povijesni kontekst

Tijekom dvadesetoga stoljeća globalni evanđeoski pokret snažno se razvija te potkraj stoljeća zahvaća više od šesto milijuna ljudi. U Hrvatskoj je u drugoj polovici dvadesetoga stoljeća utemeljeno pod utjecajem evanđeoskog pokreta više od stotinu mjesnih crkava, koje su zajedno s ranije utemeljenima poznate kao crkve reformacijske baštine. Razvojem evanđeoskog pokreta u Hrvatskoj, jačaju samostalne i neovisne crkve reformacijske baštine koje su iz Biblije te iz evanđeličke i reformirane tradicije reformacije i protestantizma prihvatile da su jedino *Pismo, milost i vjera* temelji čovjekova odnosa s Bogom, a od radikalne tradicije reformacije baštinile su biblijski nauk o učeništvu, uvjerenje da čovjek mora prvo

vjerovati a potom primiti sve blagodati krštenja, svijest o praktičnom vršenju Kristova poslanja u naviještanju Evanđelja te žar za evangelizacijom. Tako se u Hrvatskoj uz postojeće Katoličku, Pravoslavnu i protestantske crkve (Evangeličku crkvu i Kršćansku reformiranu crkvu) organizira tijekom 20. stoljeća niz slobodnih crkava koje zajedničkim imenom nazivamo Crkve reformacijske baštine. U drugoj polovici 20. stoljeća utemeljeno je više od stotinu lokalnih crkava koje pripadaju različitim kršćanskim tradicijama: baptističkoj, pentekostnoj, karizmatskoj, tradiciji pokreta obnove, tradiciji pokreta braće i tradiciji kućnih crkava.

Evanđeoski je pokret usredotočen na naviještanje Evanđelja, dobre vijesti da je Krist umro za čovjekove grijehe, bio pokopan, a onda uskrsnut treći dan prema Pismima čime je priredio otkupljenje za grešno čovječanstvo. Evanđeoski pokret naglašava autoritet Biblije, Božju suverenost, iskustvo obraćenja Bogu, potrebu za življenjem svetoga života, nasljedovanje Isusa Krista (učeništvo), očiglednost novodoživljene ili obnovljene osobne vjere, koja se djelatno iskazuje u evangelizaciji i služenju potrebitima.

Razumijevanje stvarnosti Crkve među evanđeoskim kršćanima prvenstveno je duhovne naravi. Svaka je mjesna crkva i denominacija iznašla svoje strukturalno uređenje u ovisnosti o povijesnim datostima, tj. društvenoj i kulturnoj zbilji u kojoj je Crkva nastala, ili se pak reformirala. Struktura Crkve i njezino uređenje služi naviještanju Evanđelja i djelatnom proslavljanju Boga u određenim društvenim okolnostima. Nepromijenjeno, u Crkvi ostaje zauvijek Božja riječ i Duh Božji koji je oživotvoruje u životima vjernika. Ljudi i crkvene strukture mogu se i trebaju mijenjati, kako bi u svakom trenutku bili otvoreni za djelovanje Duha Božjega na slavu Boga Oca.

Jačanjem postojećih mjesnih crkava i utemeljenjem novih crkava javlja se potreba za kvalitetno obrazovanim pastorima i duhovnim radnicima. Stoga, u tu je svrhu posljednjih pola stoljeća osnovano nekoliko teoloških učilišta. Među njima su Biblijski institut iz Zagreba i Visoko evanđeosko teološko učilište iz Osijeka, čiji istraživači i nastavnici čine jezgru Evanđeoskoga teološkog društva i uredništva teološkoga znanstvenog časopisa *Kairos*.

Kairos: Evanđeoski teološki časopis (<https://hrcak.srce.hr/kairos>) izlazi dvaput godišnje na hrvatskom te na engleskom jeziku kao *Kairos: Evangelical Journal of Theology* (<https://hrcak.srce.hr/kairos?lang=en>). Časopis je utemeljio Stanko Jambrek 2007. godine i glavni mu je urednik, a glavni izdavač časopisa je Biblijski institut iz Zagreba. Od 2010. Biblijskom institutu se kao suizdavač pridružilo Visoko evanđeosko teološko učilište iz Osijeka. Uredništvo časopisa *Kairos* na svojim je redovnim sjednicama tijekom 2017. i 2018. godine raspravljalo o potrebama utemeljenja teološkog društva te opunomoćilo glavnog urednika Stanka Jambreka da organizira sastanak evanđeoskih teologa sa svrhom osnivanja teološkog društva. Prvi konzultativni sastanak održan je u lipnju 2018. na Biblij-

skom institutu u Zagrebu, a drugi je kao osnivačka Skupština održan 22. rujna 2018. na Visokome evanđeoskom teološkom učilištu u Osijeku.

Evanđeosko je teološko društvo utemeljeno iz potrebe da služi kao visoko-obrazovna, teološka i znanstvena potpora evanđeoskom kršćanstvu i crkvama reformacijske baštine u Hrvatskoj i susjednim zemljama.

Evanđeoska teologija¹

Teologija je ukupnost učenja o Bogu, njegovu stvorenju i djelovanju te čovjekovu odnosu prema Bogu kroz vjeru. To je istraživanje, proučavanje i opisivanje Boga, njegova stvorenja i njegova djelovanja u prošlosti i sadašnjosti. Srž i svrha teologije jest poznavati i ljubiti Boga te sudjelovati u njegovoj misiji.

Teologija je razmišljanje o Božjoj sveukupnoj objavi: u prošlim vremenima kroz njegova silna djela, kroz njegove proroke i apostole te kroz utjelovljenje njegova Sina Isusa Krista (usp. Heb 1, 1-2). U suvremenosti Bog se objavljuje kroz svoju pisanu Riječ – Bibliju. Stoga, danas je Božja pisana Riječ primarni izvor na temelju kojeg bi teolozi trebali promišljati i zaključivati.

Teologija velikim svojim dijelom zahvaća i prekriva područje znanosti, ali je i nadilazi, dajući istinske odgovore na pitanja za koja znanost nema odgovore, ili su pak znanstvene metode neprimjerene za pronalaženje tih odgovora. Teologija je znanstvena disciplina, ali i mnogo više jer teološkim istraživanjem i pisanjem osoba pod nadahnućem Duha Svetoga otkriva i objavljuje istine te činjenice o Bogu, njegovu stvorenju i njegovu djelovanju koje znanost ne može ili vrlo često ne želi spoznati.

Teologija je specifična znanstvena disciplina koja svoju primjenu uvijek treba obrazložiti, pokazati i dokazati u praksi – u življenju. Kako je usmjerena na poznavanje Boga i njegova stvorenja, teologija se posljedično nalazi između Boga i njegova stvorenja. Teologija, simboličnim rječnikom govoreći, povezuje nebo i zemlju, nebeske stvarnosti sa zemaljskim stvarnostima. Stoga, svi oni koji se bave njome trebali bi živjeti u nebeskoj i zemaljskoj stvarnosti te izvrsno poznavati obje. Življenje u nebeskoj stvarnosti pretpostavlja poznavanje Boga, njegove Riječi po kojoj se objavio, njegove volje, njegovih planova koje u svijetu provodi, njegova djelovanja u prošlosti, sadašnjosti i vječnosti, njegove mogućnosti, njegova odnosa prema čovjeku, čovječanstvu, svemu stvorenome itd. Teologija bi, za razliku od ostalih znanstvenih disciplina, koje se najčešće usredotočuju na fizičku stvarnost i njezino tumačenje, trebala zahvaćati i tumačiti cjelokupnu stvarnost

1 Odjeljak „Evanđeoska teologija“ sažetak je teksta iz knjige Stanka Jambreka *Metodologija istraživanja i pisanja u teologiji* (Zagreb, Biblijski institut, 2017.).

– duhovnu i fizičku, nebesku i zemaljsku – onako kako ju je Bog stvorio i kako je vječno održava, što podrazumijeva poznavanje Božjeg stvorenja, posebice čovjeka i zajednica u kojima sudjeluje. Uz iscrpno istraživanje i poznavanje Boga, teolog, kao i svaki kršćanin, treba praktično poznavati sebe i ljude oko sebe, svoje i njihove probleme te ih donositi pred Boga, čije mogućnosti i ljubav prema ljudima su mu poznate, a potom Božja rješenja komunicirati i oživjeti ljudima kojima su namijenjena.

Evangeoska teološka metoda pruža nam put i ukazuje na postupak prvenstveno za postajanje i ostajanje Kristovim učenikom, za ostvarenje kvalitetnog odnosa s Bogom Ocem, a potom za životno stvaranje s Bogom Ocem u sili Duha Svetoga, vršenjem njegove stvaralačke volje u svakodnevnom življenju, jer „*Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo*“ (Ef 2,10).

Kako je svrha teologije poznavati i ljubiti Boga te sudjelovati u njegovoj misiji u ovome svijetu, teologija je puno više negoli prikupljanje informacija o Bogu ili pak vlastito promišljanje o njemu. Podrazumijeva odnos: *poznavanje* Boga, *ljubav* prema njemu i *poslušnost* njegovoj volji. Temeljni je zadatak evangeoske teologije proslavljati Boga poznavajući ga, ljubeći njega i njegovo stvorenje te služeći njemu u njegovu svijetu. Evangeoska je teologija utemeljena na slušanju žive Riječi Božje – Isusa Krista, a slušanje Riječi s vjerom rezultira poslušnošću i vršenjem Riječi. Vršenje Riječi pak oblikuje pojedinca i kršćansku zajednicu – Crkvu.

Teologija je uvijek usko povezana i zbližena s Božjom Crkvom i njezinim poslanjem koje joj je naložio Bog. Kršćansko teološko promišljanje i kršćansko služenje proizlaze iz osobnog odnosa s Bogom, ukorijenjeni su u Božjoj Riječi te se osnaženi Duhom Svetim svakovrsno nadopunjuju.

Svaka teologija ima na raspolaganju niz izvora za napajanje i zaključivanje. Među njima su najznačajniji Sveto pismo – Biblija, razum, iskustvo, kultura i tradicija. Razliku između teologija uvijek čini poredak prioriteta ovih pet elemenata. Tako se i teolozi uvelike razlikuju u prihvaćanju prioriteta u izboru izvora teološkog promišljanja i prakse. Nekim je teolozima tradicija na prvome mjestu, nekima razum, nekima pak iskustvo. Evangeoska teologija smatra Bibliju prvim i dostatnim izvorom spoznaje Boga. Razum, iskustvo, kultura i tradicija, dakako, mogu dati i uvijek daju svoj veći ili manji doprinos u teološkom promišljanju.

Vjerna kršćanska teologija ukorijenjena je u Bibliji, kao primarnom izvoru za teološko istraživanje i promišljanje te kao standardu nad svim standardima. Prema svjedočenju apostola Pavla: “*Sve je Pismo Bogom nadahnuto i korisno za poučavanje, za uvjeravanje, za popravljavanje, za odgajanje u pravdi, da Božji čovjek bude savršen, spreman za svako dobro djelo*” (2 Tim 3, 16-17). Evangeoska teologija smatra autoritet i primat Svetoga pisma iznad autoriteta tradicije, iskustva, razuma i kulture. Pritom se za teološko promišljanje ne niječe značaj tradicije,

iskustva, razuma i kulture, već im se daje odgovarajuće mjesto u poretku autoriteta. Biblija je temelj teologije, a tradicija, iskustvo, razum i kultura pomažu u vjernoj interpretaciji Svetoga pisma.

Ciljevi Evanđeoskoga teološkog društva

Društvo okuplja evanđeoske teologe u Hrvatskoj i susjednim zemljama radi ostvarenja sljedećih temeljnih ciljeva.

1. Bolje poznavanje i proslavljanje trojedinoga Boga: Oca, Sina Isusa Krista i Duha Svetoga. Prismo poznavanje svake osobe Trojstva temeljni je i najvažniji cilj ljudskog življenja, a onda i teologije. U velikosvećeničkoj molitvi Isus je ustvrdio: „*A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao – Isusa Krista. Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti*“ (Iv 17, 3). Vječni je život u poznavanju Boga Oca i Isusa Krista, njegove Riječi, njegova karaktera, volje, svega što je stvorio, njegova prošloga, sadašnjeg i budućeg djelovanja, poslanja, službe u svijetu itd. Početak svakoga teološkog istraživanja jest poznavanje Boga, a tek je potom moguće istraživati sve što je stvorio te njegovo prošlo i sadašnje djelovanje posvuda po svijetu i u svemu stvorenome. Teolog je uz poznavanje Boga posebice pozvan poznavati Božje djelovanje u kontekstu svoga življenja: u vlastitu životu, obitelji, Crkvi, gradu, društvu itd. Isus je jednom prigodom rekao Židovima ključnu činjenicu svog življenja: „*Zaista, zaista, kažem vam: Sin ne može sam od sebe činiti ništa, doli što vidi da čini Otac; što on čini, to jednako i Sin čini. Jer Otac Ljubi Sina i pokazuje mu sve što sam čini. Pokazat će mu i veća djela od ovih te ćete se čudom čuditi*“ (Iv 5, 19-20). Ovo je Isusovo svjedočanstvo zapisano kao poticaj svim ljudima, posebice teolozima i istraživačima, da ulože krajnje napore u upoznavanje Boga Oca, kako bi mogli čuti što im govori i vidjeti što čini u sadašnjem trenutku, u kontekstu njihova življenja ili poslanja. Boga Oca nije teško upoznati. Objavljuje se na mnoge načine. Autor Poslanice Hebrejima zapisao je: „*Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima; konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinikom svega; Njega po kome sazda svjetove*“ (1, 1-2). Ove nam tvrdnje autora Poslanice Hebrejima pokazuju vrhunac „znanstvenog i teološkog promišljanja“ koje proizlazi iz osobnog poznavanja Boga i njegova djelovanja u prošlosti i sadašnjosti.

Proslavljanje Boga jest plod poznavanja trojedinoga Boga. Poznavanje Božjega karaktera i njegova djelovanja uvijek potiče slavljenje iz dubine srca jer je čovjek stvoren za proslavljanje. Nema nikakve potrebe učiti o Bogu ako nas ono što učimo ne približava njemu i ispunjenju svrhe za koju je stvoreno čovječanstvo – štovati i veličati Stvoritelja (Iz 43, 7). Kad nas teološko istraživanje, promišljanje i pisanje ne potiče na obožavanje, trebamo se zapitati jesmo li više zaokupljeni

sobom i stjecanjem znanja o Bogu negoli upoznavanjem, štovanjem i proslavljanjem njega. Znanje o Bogu besplodno je bez obožavanja i slavljenja. Jakov ističe da sotona zna o Bogu više nego ljudi, ali mu to znanje nije blagoslov jer je odbio pokloniti mu se (Jak 2, 19). Stoga, teolog kršćanin neprestano se treba pitati čini li ga proučavanje teologije arogantnijim i borbenijim prema onima koji manje znaju ili pak na drugi način spoznaju i tumače svoju spoznaju o Bogu, približava li ga teološko istraživanje, promišljanje i pisanje k Bogu, spoznaji njegove volje te iskrenom i spontanom štovanju Boga u poniznosti.

Obilježje svakog teologa kršćanina jest istinsko proslavljanje Boga koje se ostvaruje prije svega dovršavanjem djela koje je Bog namijenio svakome čovjeku. To djelo ili djela čovjek ne može znati bez prisnog odnosa s Bogom. Isus nam je ostavio primjer, rekavši u molitvi Bogu Ocu: „*Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti*“ (Iv 17, 3). Apostol Pavao naglašava stvarnost djela koja je Bog unaprijed pripremio da svaki kršćanin u njima živi (usp. Ef 2, 10). Spoznaja tih djela proizlazi iz odnosa s Bogom. Tijekom i nakon izvršenja djela, koja je kršćanima Bog Otac dao da čine, u vršitelju se spontano razvija slavljenje i obožavanje Boga Oca i njegova Sina Isusa Krista.

2. Promicanje Evanđelja, Riječi Božje i evandeoskog kršćanstva. Isus je zapovjedio svojim učenicima da naviještaju Evanđelje i učine sve narode njegovim učenicima. Ta je zapovijed zapisana u sva četiri evanđelja (Mt 28, 18-20; Mk 16, 15-16; Lk 24, 46-49; Iv 20, 21-22) i Djelima apostolskim (Dj 1, 8). Poznata kao Veliko poslanje, zapovijed o propovijedanju Evanđelja svakom stvorenju zapravo je zapovijed o evangeliziranju svijeta i božansko ovlaštenje da budemo Kristovi veleposlanici svakome narodu svijeta. Veliko je poslanje nalog naviještanja Evanđelja koji uključuje naviještanje Radosne vijesti propovijedanjem i pisanjem, svjedočenje iz vlastita iskustva i odnosa s Bogom, djelotvornu ljubav prema bližnjemu potkrepljenu snagom Duha Svetoga te proces učenja i srastanja u Crkvi.

Istinsko naviještanje Evanđelja zapisanom i izgovorenom ili propovijedanom riječju, koja dostatno prenosi božansku objavu i njezinu odgovarajuću primjenu u život, jest ono koje vjerno razlaže tekst Svetoga pisma kao Božju riječ. Teološko obrazlaganje Svetoga pisma ne smije se odvijati odvojeno od objavljivanja Božje pisane Riječi jer nema druge poruke od Boga osim iz Svetoga pisma.

Trajni zadatak teologa jest naviještanje i promicanje vrijednosti Riječi Božje te svih ostalih vrijednosti koje proizlaze iz Riječi Božje. Među njima su na prvome mjestu duhovne vrijednosti koje uključuju čitanje i proučavanje Riječi, molitvu, obiteljsko bogoslužje, milost i praštanje u odnosima. Zatim slijede obiteljske vrijednosti kao što su, primjerice, izbor djevojke ili mladića prema biblijskim načelima, predbračna čistoća, svetost i neraskidivost braka, odnosi blagoslova u obitelji, odgoj djece prema biblijskim standardima, odnos prema starijima i ne-

moćnima... Vrlo važne vrijednosti, ali često među kršćanima zanemarene, uključuju etičke vrijednosti u područjima poput biomedicinskih pitanja, eutanazije, odnosa prema okolišu, pitanja homoseksualnosti te biblijske vrijednosti u odnosu prema radu, novcu, imovini i slobodnom vremenu.

3. Poticanje duhovne i kulturne izgradnje na temelju Riječi Božje. Svi su ljudi stvoreni kao duhovna bića koja neprestano tragaju za ispunjenjem vlastitih duhovnih i kulturnih potreba. Kršćani, koji su uspostavili odnos s Bogom, pozvani su na duhovnu izgradnju i produbljivanje postojećeg odnosa s Bogom kako bi u svakoj životnoj situaciji mogli sustvarati s Bogom. Plodovi odnosa s Bogom i sustvaranja s njime očituju se u sveukupnim društvenim odnosima, posebice u kulturi. Kršćani uvijek, svjesno ili nesvjesno, mijenjaju duhovno ozračje, društvene odnose i kulturu u kojoj žive i djeluju. Kvaliteta i intenzitet tih mijenjanja ovisi o njihovu duhovnu uzrastu. Nalazimo je negdje između njihova izvrsnog odnosa s Bogom, koji se očituje u poslušnosti i vršenju Božje Riječi, i manjkavog odnosa s Bogom, koji se očituje suprotstavljanjem Bogu prilagođavajući se svjetovnome duhovnom ozračju, društvenim odnosima i kulturi.

Teolozi su pozvani istraživati i pisati o bogatoj kršćanskoj kulturnoj baštini u književnosti, umjetnosti, glazbi, arheologiji, etnologiji, običajima, tradicijama itd. Riječ Božja mijenja svaku kulturu, stoga je dobro za sadašnje i buduće generacije zabilježiti utjecaje Riječi i promjene koje je izazvala u nekoj kulturi.

Zadatak Evanđeoskoga teološkog društva je da sustavno potiče duhovnu i kulturnu izgradnju ljudi na temelju Riječi Božje.

4. Istraživanje Božjeg djelovanja i utjecaja njegove Riječi tijekom povijesti i suvremenosti. Bog je sve stvorio i sve održava svojom Riječju. Biblija donosi vrlo jasan izvještaj o stvaranju: „U početku stvori Bog nebo i zemlju“ (Post 1, 1). Zatim pruža kratka obrazloženja za pojedina stvaralačka zbivanja i razdoblja: „I reče Bog: ... I bi tako“ (Post 1, 3. 6. 9. 11. 14-15. 24. 26-30). Bog je tijekom povijesti ljudskoga roda stvarao i sve održavao svojom Riječju, i danas jednako tako stvara i sve održava svojom Riječju. Brojna izvješća zapisana u Bibliji potvrđuju nam Božje nadnaravno djelovanje po Riječi. Isus i njegovi učenici su od 1. do 21. stoljeća nadnaravno ozdravljali bolesne, istjerivali zle duhove, uskrisivali mrtvace, vraćali vid slijepima. Jedini znanstveni dokazi o tome nadnaravnome djelovanju jesu osobe kojima je Bog promijenio život i svjedočanstva očevidaca o tome što se dogodilo.

Svi ljudi trebaju biti, a teolozi posebice, svjedoci Božjega suverenog djelovanja i istraživači njegova djelovanja tijekom povijesti. Pri istraživanju Božjeg djelovanja i utjecaja njegove Riječi kroz povijest i suvremenost nužno je primijeniti evanđeosku teološku metodu jer je Božje djelovanje najčešće nadnaravno i ne podliježe znanstvenim zakonitostima pa ga je vrlo teško istraživati znanstvenim metodama. Božje se postojanje i djelovanje prihvaća vjerom, a rezultati njegova

stvaranja i djelovanja mogu se djelomice znanstveno istraživati i potvrditi. Stvorivši sve što postoji, Bog je sve usustavio, a čovjek tisućljećima otkriva pojedine zakonitosti funkcioniranja po Riječi Božjoj uspostavljenog sustava. Tajne funkcioniranja čovjeka, živih organizama, Zemlje i svemira, iako velikim dijelom otkrivene, još uvijek su i ostat će nedokučive. Baš kad znanstvenici pomisle da je znanost došla do kraja istraživanja i da ima sve odgovore, otkriju nove svjetove, veličanstvene i višestruko složenije.

Svako je znanstveno otkriće izvrsno svjedočanstvo Božje slave jer znanstvenici – bez obzira na to jesu li kršćani ili nekršćani – svojim otkrićima ukazuju na Boga kao Stvoritelja i izvor svega postojećega.

5. Poticanje na dijalog Crkve i društva. Nanovorođeni kršćani žive i djeluju u svijetu, ali nisu od svijeta. Sve što se događa u društvu ima i imat će utjecaj na njih. Stoga, pozvani su i poslani sudjelovati u životu svoje društvene zajednice s posebnim poslanjem – biti sol i svjetlo te društvene zajednice. Teolozi stoga trebaju u svakoj prigodi davati društvenoj zajednici biblijska rješenja na suvremena društvena pitanja i zbivanja, uključujući promjenu i djelovanje vlasti, zaštitu okoliša, socijalna pitanja, obrazovanje, ekonomiju, opću kulturu, glazbu i sport.

Tko može postati članom ETD-a?

Članom Evanđeoskoga teološkog društva može biti kršćanin koji prihvaća načela evanđeoskog vjerovanja, koji je član crkve reformacijske baštine te koji je stekao doktorat ili magisterij (završen diplomski studij) iz teologije. U iznimnim slučajevima članom društva može postati i osoba koja je stekla doktorat ili magisterij iz nekog drugoga područja znanosti te je svojim objavljenim djelima značajno pridonijela teološkom promišljanju i svojim služenjem lokalnoj evanđeoskoj crkvi.

Stanko Jambrek